

2b. 15

RECTOR

Academiae Francofurtanae

CYRIACUS

HERDESIANUS,

J.V.D. & Pandectarum P.P.

Ad

SPIRITUS SANCTE

Antecessoris nostri coelestis

sollemnitatem

Et

Gratitudinis erga venerandum ministerium

declarationem

Omnes Reipub. litterariae cives

Officii ratione

humaniter invitatur

add. V. Idus Junias

Anni

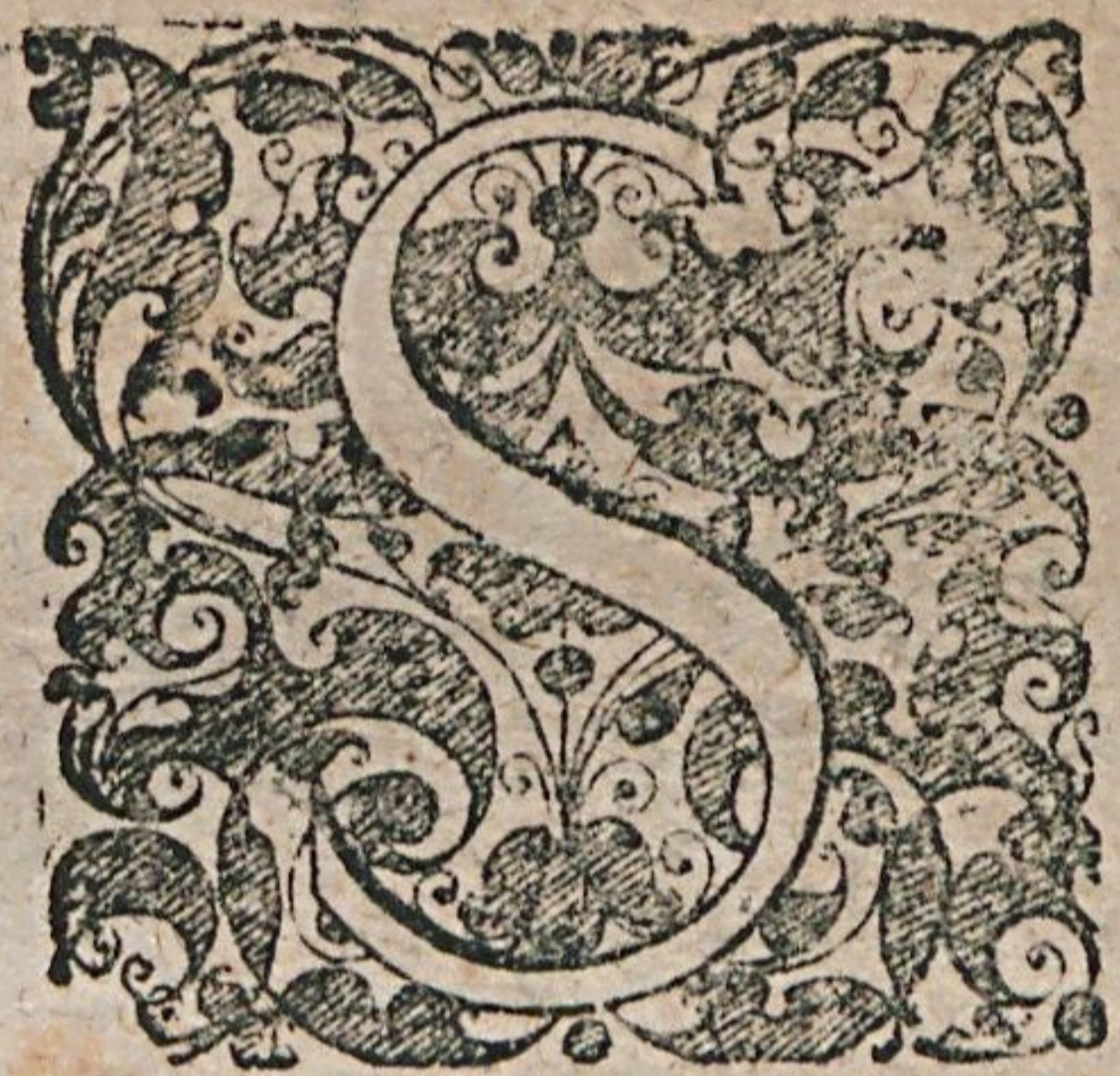
∞ 10 CXXII.

Typis

FRIDERICI HARTMANNI

Bibliopola,

Acros illuxit soles Hyperionis
astrum,
Queis FLAMEN sacrum multo
cum flumine flammæ
Profudit, sacra complens pia cor
da cohortis.

Vos, ò Calliope, queso secedite paulum:
Frustra nos hodie gestis onerare profano
Pieridum Præses studio, tibi pectora clausa.
Hac operata tenus vobis est docta caterva:
Ut docta flectit lingua dulcedine mentes
Orator; celebri quicquid sublime Lyceo
Differuit summus Stagirita; Platonis ab ore
Quicquid manavit; quæ norma & limes honesti;
Qui mores cæli; satis hæc audisse profana
Luce: sacrâ, sacra verba sonent. Helicone relicto,
Qui sacramentum dixit Musis & IESU,
Hoc lova lustra donum, immemorabile donum.
Vno eodemq; loco cur hæres? quæve moratur
Noxia segnities? quæ tanta oblivia Divum?
Cur externaris? quid primo limine sistit?
An quia tam celeri collucent nubila flammâ

Fulminaq; & tonitrus & ventos cogitat aether,
Et mediafumi caligine buccina murmur
Horrificum clangit? Ne vestros occupet artus
Imbellis pallor: timidas secludite curas,
Ingentes revocate animos: non culmina SINÆ,
Non hic rostra Dei firmat munimine Moses,
Non hic Edicti scriptas in marmore leges
Perpetui repetit: Cunctam Deus exiit iram.
Longè aliud donum, dono pretiosius omni,
E cæli dives bonitas pluit arce parentis
Æterni. Hic Sion, non Sina: haud fulmina legis
Terrent: vox sonat hic placati nuncia cæli.
Huc pietatis amans, via libera, campus apertus,
Huc ades, & videsis sacri tecta hospita FLATUS,
Nocturnos cæli flores vix Lucifer alto
Dispulerat, vix orta dies renovaverat orbem,
Luce nova, dias dum pangunt pectora laudes,
Pectora gratæ Deo, votisq; precantur IOVAM,
Si nunc, si nobis aspiret cœlitus aura,
Quam certus nobis toties promisit Iesus:
Certa fides cœlo: veris deest hæctenus unum:
Ecce sonus cæli subito penetrata rumpit,

Emi-

Emigrare Deos se credas sedibus altis,
Atq; fragor sacri replevit culminatecti,
Queis desolata spirabat turba magistro:
Sicut hiems quando consurgit luce serena,
Et sese eructant extemplo flabra minaci
Æquore, mugitus tollunt ad sidera vastos,
Cunctaq; discordi strepitu virgulta loquuntur.
Conticuere omnes, huc illuc luminatorquent,
Et mox palantes flammæ cernuntur, Et ingens
Omnibus innocuus supra caput adstitit ignis,
Atq; incandescens cœlestibus aura favillis.
Altius hac aurâ momen mens tacta virorum
Spirat, Et exercent varii præcordia motus.
Nec jam se capiunt, ignescunt mente, furorem
Concipiunt sacrum, loca legis clausa recludunt.
Nam tetigisse DEI, satis est docuisse reclusa.
Degenerit pessum metus, haud aconita, ferarum
Dentes, haud horrent gladium, quos terruit olim
Gallus: non metuunt reges, qui jam ante timebant
Ancillas: agrè quem vivum credere quibant,
Iam toti mundo redi vivum ex morte fatentur,
Et moriendo omnem nobis reparasse salutem.

A 3

Et

Et quamvis ferro mox sciviretur & igni,
Grextamen ille sacer Domino crescebat in horas,
Prodibantq; alii centum de sanguine casti
Vnius, ut, sacris sisas conferre profana,
Sit ludus, risusq;, sator ab lasone dentes
illico in armata gladiis crevisse phalangem.
Audi quot linguis lingua, quot vultibus ora.
Hic quisquis veniens à sidere Parthus Eoo,
Quem Neper, quem Volga lavit, vel in hospita Põri
Litora qui calcat, quem Nilus & Ister inundant,
Hic Macetum nati, Cretes, Medi, atq; Cyrena,
Omnes maternæ commercia disita vocis
Agnoscent. Procul hinc spinosa calumnia cede:
Tunc in Bassarea transcribere mystica monstrum?
Non benè cum Bromio divinæ convenit auræ:
Hujus divino maduerunt corda liquore:
Nam Doctore DEO, facile est perdiscere linguas.
Hic est quẽ CHRISTUS, terras hominesq; relinquens
Corpore, Christigenis solamen rebus in arctis
Promisit, lumen cordis, fontemq; Salutis.
Hinc manat quicquid recti sanctiq; movetur
Nostris in fibris, quo destitute fatiscunt,

Quo

Quo firmante vigent homines: Et mortis opaca
Nube gravi venit auxilio, dat fidere Christo,
Queis roseus sanguis Et CHRISTI vulnera cordi.
Hoc quisquis dono gaudes, operate sacratis
Musis Et Charisin, qui patrem inscribis Iovam,
Hunc sitiente dari tibi voto querere fas est.
Illapsu FLATVM gratuito, At in eade Thyonei
Illum nequicquam queres: Carchesia flore
Vini, florem Aura pellunt cœlestis. In arca
Non latet æthereæ divinus Spiritus arcis.
Non Auram Christi fert auri discolor aura,
Te non associa balatronibus atq; caterva
Quam tinctæ semper delectant felle sagittæ.
Te cum Discipulis Christi sanctoq; Senatu
Concors conjuge, ut jungat nos spiritus unus.
Pacificis datur hic plenus fornacibus ignis.
Templa frequens celebra, sic fies Numinis hujus
Templum, quod Superisq; Sibiq; in corde requirit.
At qui participem te jactas Flaminis almi,
Vulnifica Linguis convitia funderè lingua
Desine, Christigenas hoc est occidere lingua.

Servan-

*Servantur tales heu lucti sono ululatu,
Atq; perenni crepis in Averni fornice flammis
Et quia non aliter nisi sparsa munere verbi
Spiritus ille datur, Mystis non obstrepe CHRISTI,
Corvi instar: meriti quin praebe muneris arram.
Dona docent, cujus sit Spiritus incola cordis,
Facta docent cujus sit Spiritus incola cordis.*

M. P. F.

Ja 666

ULB Halle 3
002 177 021

5b-700

Von 7

MC

B.I.G.

Farbkarte #13

OR
incofurtana

ACUS

ANUS,
ectarum P.P.

SANCTE

stri cœlestis
tem

ndum ministerium
em

tterariæ cives

ione

ivitat.

funias

XXII.

RTMANNI

la.

